

A TIHANYI JOBBOLDAL

HEGEDŰS ZOLTÁN

Az új évtized rég nem látott kataklizmával indult. Újév napján senki sem gondolta, hogy néhány héten belül elnéptelenednek az utcák, kiürülnek a boltok, és az emberek a négy fal közé húzódnak vissza. Persze egy járvány a történelemben egyáltalán nem számít rendkívülinek, de a nyugati civilizáció elhitte, hogy a jólét megingathatatlan, a történelemnek meg már amúgy is vége. A nyugat gondolkodásában általánossá vált, hogy egymaga irányítja a sorsát. A gondviselés maximum egy jelentéktelen mellékszereplővé vált a fogyasztással csúcsra járatott élményéletben. A sztárjövőbelátók már azt vízionálták, hogy miután az emberiség legyőzött minden éhínséget, háborút és járványt, hogyan válhat istenné. Mint Babel tornya építése óta annyiszor a világtörténelemben, az ember elhitte, hogy *homo deus*sá válhat. Aztán jött egy apró, szabad szemmel nem látható ellenség, egy mikroorganizmus, és átalakította a gondolkodást szinte egyik napról a másikra. A történelem újra kilépett a tankönyvekből. Néhány hét leforgása alatt több millió embert fertőzött meg a rejtélyes kór, és több százezer ember halt bele a betegségbe. Egy csapásra minden megváltozott a világban. Ami volt, az nincs. A megszokott válaszok már nem működnek. A régi világ szertefoszlani látszik – az új kihívásokra új válaszok kellenek.

AZ ANCIEN RÉGIME

A nyugat a '68-as nemzedék politikai és kulturális hatalomra kerülésével a '90-es évek közepétől elkezdte a nemzeti keretek lebontását. Az új elit nem késlekedett ideológiát is adni a régi helyett. Az ethoszt a „mindenkinek esélyt nyújtó” globalizált világban, a „nyílt társadalomban” határozták meg. Ehhez az ideológiához azt a tévképzetet társították, hogy a jólét is csak ezzel együtt működik. Ezt támasztotta alá a nyíltan globalista elveket valló, politizáló multinacionális *woke*-nagyvállalatok megjelenése is. (Érdemes megnézni, hogy a BLM-mozgalmat mennyi globális nagyvállalat támogatja.) Persze, ezen nagyvállalatok vezetői pontosan ugyanabból a '68-as gyökerű globalista elitből kerülnek ki, mint a politikai elitek. Ezeknek az embereknek közös jellemzőjük, hogy kiválasztottságtudattól vezérelve azt gondolják magukról: ők azért kerültek abba a pozícióba, ahol vannak, mert különbek az átlagembernél. Ennek okán feljogosítva érzik magukat arra is, hogy a saját ideológiájukat rákényszerítsék az emberekre. Az ő olvasatukban persze ezt másként értelmezik: „felvilágosítják a tanulatlan embereket az igazságról”. Ők nem képviselni akarják az emberek véleményét, nem terméket akarnak eladni, nem szolgáltatást akarnak nyújtani nekik, hanem a saját dogmatikus liberális világképükhöz akarják idomítani őket.

„A MÚLTAT VÉGKÉPP ELTÖRÖLNI”

Az elmúlt heteket-hónapokat a vírus elleni küzdelem határozta meg világszerte. Ugyanakkor a járványnak nem csak primer egészségügyi hatásai vannak. Ugyanolyan vagy talán még nagyobb problémát okozhatnak a bekövetkező társadalmi hatások.

A járványok utáni reakciók évszázadok óta nagyon hasonlóan alakulnak. Már a középkori ragályoktól kezdődően három nagy fázist lehetett minden dokumentált pandémia esetében megfigyelni. A járványlélektan első szakasza a tagadás, amely arra irányul, hogy a veszélyt elbagatellizálják, semmisnek titulálják. A második fázis a magyarázat: az emberek elkezdnek okokat keresni, hogy miért is történt a baj. A harmadik periódus a magyarázatból származó társadalmi reakcióké. Ilyen válasz volt hazánkban az 1831-es nagy kolerajárvány utáni lázadás, mely a kolerafelkelés nevet kapta. Magyarország északkeleti régiójában, ezen a szegény, zömmel szlovákok és ruszinok lakta vidéken a parasztok a kormány és a vármegyék tisztviselői ellen lázadtak fel. Ezen vidékek lakóit különösen súlyosan érintették a kormányzat által elrendelt lezárások, hiszen jelentős részük idénymunkából tartotta fenn magát. A karantén miatt azonban nem tudtak eljutni a megszokott alföldi munkahelyeikre. A keresetek elmaradása éhínséget, a kilátástalan helyzet pedig felkelést eredményezett.

A társadalmi folyamatok a koronavírus-járvány alatt is nagyon hasonlóan alakultak. Az emberekben felgyülemlett feszültség dühöt és haragot gerjesztett. Nyugat-Európában és főleg az Egyesült Államokban a karanténintézkedések következtében százezrek, sőt milliók maradtak munka nélkül. Ráadásul inkább a szegényebb, zömében bevándorló rétegeket érintette a napi megélhetés elvesztése. Az ellenséget a rendfenntartó erőknél találták meg. A szikrát egy minnesotai rendőri túlkapás robbantotta ki. Éhséglázadásszerű felkelés kezdődött, amely aztán sok helyen a boltok kifosztását eredményezte. A liberális elit meglátta a lehetőséget a helyzetben. Jelszavakat adott a feldühödött tömegnek, ahogy tette azt a „nagyak” nevezett francia vagy a „nagy októberinek” hívott oroszországi forradalom esetében is.

A kultúrájában a felvilágosodással kezdődő, politikailag az I. világháború után megjelenő Isten nélküli nyugati világrend hozta el az izmusok korszakát. Erről a tőről fakad a kommunizmus, a fasizmus és a szélsőséges liberalizmus is. Közös jellemzőjük, hogy a társadalmat akarják a saját maguk által kreált világba belekényszeríteni, aki pedig ellenáll, azt erőszakkal törlik meg. Ez minden esetben totalitarizmushoz vezet. Az izmusok világképe abszolutizál egy olyan elméleti világtársadalmat, ahol a különbségek feloldódnak és „magunk mögött hagyjuk a történelmet”.

A globalista liberális elit a járvány okozta társadalmi dühöt kihasználva elérkezettnek látta az időt, hogy végrehajtsa a „nagy ugrást”, és leszámoljon az ellenfeleivel. 1968 második felvonása kezdődött el – ezt jelzik világszerte a tüntetések. Új törvények jönnek, a „minden mindennek” az emancipációja, szoborrombolások, képtelen vagy valós könyvégetések, totális (ön)cenzúra, az ellenvélemények elhallgattatása, modernkori boszorkányüldözés. A nagy részben a liberális elit kezében lévő média pedig lelkesen vezeti a harcot újabb és újabb „sötétben bujkáló ellenforradalmárok” leleplezésével. Ez viszont végletesen ketté fogja szakítani a társadalmakat nyugaton, beláthatatlan következményekkel járva. Megszűnik az amúgy is egyre fogyatkozó közös nyelvkészlet, a közös kulturális kód. Mindez pedig felerősíti és felgyorsítja a bevándorlás miatt felfeslett társadalmi szövet dezintegrációját. Az állam egyre inkább átadja a tényleges hatalmat a „nyílt társadalom” elitsapatainak, az NGO-knak, a politikai irányítást pedig a liberális médiának.

ÚJ VILÁG SZÜLETIK

A Kínából induló koronavírus a „világfaluvá” (Marsall McLuhan) nőtt bolygó legtávolabbi pontjára is szinte napok alatt eljutott. A közösségek megvédésére

1968 második felvonása

kezdődött el

gyors és határozott válaszokra volt szükség. A tétovázás, a döntésképtelenség percről percre csökkentette az esélyét a hatékony védekezésnek. És bár a Távol-Kelet számos országa (Dél-Korea, Japán, Szingapúr, Tajvan) példát adott a hatékony járványkezelésből, a nyugati civilizációt váratlanul és felkészületlenül érte a világjárvány.

Gazdag és egészségügyileg a legfejlettebbek közé tartozó országok is kritikus heteket éltek át. A kórházi folyosókon fekvő betegek látványa, a tömegsírok megdöbbentő valósága kijózanítóan hatott. Mégis, hogy történhetett ez meg? – teszik fel a kérdést sokan. A fejlett egészségügy miért nem bírta a rohamokat? A kulcs azonban nem az egészségügyi rendszerben van. Sőt, semmi köze hozzá. Egy járvány hatékony kezelése ugyanis elsősorban nem egészségügyi, hanem járványügyi kérdés. Ami szintisza államigazgatási feladat. Ez pedig azzal áll összefüggésben, hogy mennyire jól szervezett az állam és mennyire homogén egy társadalom, azaz mennyire hajlandó egyszerre, összehangoltan cselekedni. A tudósok szerint fel kell készülni arra, hogy a jövőben egyre-másra fognak ismétlődni a koronavírushoz hasonló járványok. A védekezés tekintetében előnyben lesznek azok a társadalmak, amelyekben megvan a közös kulturális kód, és erős a társadalmi szövet. Ez pedig jelentősen felértékelheti az állam, mint a közjóért létrejött kollektív szövetség szerepét. Újra az erős államok kora jöhet.

Erős Magyarország –

Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes megnyitja a 2019. augusztusi tihanyi Tranzitot (tranzit.info.hu)

NEMZETI ELLENÁLLÁS

A globális társadalmi elit ellen, az állami keretek megerősítését célozva bontakozott ki a 2010-es évek elején az a nemzeti ellenállás, amelynek Magyarország a kezdettől fogva vezető ereje. A 2010-es kormányváltás lehetőséget adott a liberális és sokszor a kolonizáló globális elit érdekeit szolgáló keretrendszer lebontására. Ennek érdekében született meg az új Alaptörvény és számos egyéb fontos jogszabály és intézkedés. A nemzeti politika a társadalomra támaszkodik és

vitákban születik az értékek ütköztetésével. Az nem egy szűk elit ideológiáktól vezérelt belügye, hanem a társadalom akaratával megegyező lépések összessége. Alapja a szabadság, azaz az önálló döntés képessége.

A globalista elit nyomásának engedve a nyugati országok nagy része feladta hagyományait, történelmét, hitét, kultúráját. Helyette viszont csak a „szép új világ” ígéretét kapta. Melyről persze csakhamar kiderült, hogy baj esetén egyáltalán nem működik. A piac mindenhatóságát hirdető elvekről a 2008-as gazdasági válság idején kiderült, hogy csak az elitnek kedvez, a 2015-ös migránskrízis idején pedig nyilvánvalóvá vált, hogy a korlátlan befogadás nem működik. A 2020-as koronavírus-válság rávilágított arra, hogy nem volt jó ötlet a nemzeti államszervezetek leépítése sem. Az uniós intézmények bénultan nézték a járványt, s konkrét cselekvés helyett csak a liberális dogmák puffogatására futotta. Nyugat-Európa egyre mélyülő morális válságát csak fokozta a pandémia.

A migrációs válság volt az a pont, ahol az *establishment*-ellenesség Nyugat-Európában is tömegbázisra lelt. A Brexit és Trump 2016-os, majd Boris Johnson 2019-es győzelme jelezte, hogy van választói igény a liberális *mainstream*-gondolkodás elleni fellépésre. Mégis tartósan csak Közép-Európában tudta megvetni a lábát a nemzeti gondolat, amely nem ideológiai törésvonalak, hanem a globális *versus* nemzeti érdekek mentén szerveződik. Az egyre jobban összekovacsoló V4-országok és egy formálódó nyugat-balkáni koalíció (Szerbia, Szlovénia, Magyarország) jelzi, hogy ma már nem vagyunk egyedül a küzdelemben. A harc természetesen nem dőlt el. Tisztán látszik: a globális elit nem fogja annyiban hagyni, hogy érdekeivel ellentétes politika bontakozzon ki az unió peremvidékén. Érzékelhettük, hogy nagyon komoly erők mozdultak meg a 2020. júliusi lengyel elnökválasztási küzdelemben is, hogy éket verjenek a formálódó egységfrontba. A következő évek sem ígérnek kevesebb harcot.

újra az erős államok kora jöhet

HÁROM NEMZEDÉK

A nemzeti konzervatív ellenállás központja ma egyértelműen Magyarországon van. Ez azért is lehetséges, mert – szemben a nyugati *safe space*-ek világával – a magyar jobboldalon, a nemzeti oldal holdudvarában nagyon fontos viták zajlottak és zajlanak a jövőt illetően. Az élénk szellemi élet, a sokszor éles eszmecserek, a hajnalig tartó disputák, a közösség, a hagyomány és a szabadság

Tihanyi gondolat –
A megújult *Kommentár* folyóirat
2018 augusztusi bemutatkozása
a tihanyi Tranziton
(tranzit.info.hu)

kérdéskörében zajló viták nem most kezdődtek. Nehéz elhinni, de a nyugati világhoz tartozó kultúrkörben cenzúrázatlanul gondolkodni már sokszor csak a lesajnált közép-európai régióban lehet.

Harminc év telt el az 1990-es rendszerváltoztatás óta. Azóta három politikai nemzedék küzd azért, hogy a magyarok a döntéseiket saját magunk hozhassák meg. A lakitelki nemzedék az 1990-es rendszerváltásban és a szocialista blokk lebontásában vette ki részét a küzdelemből. Az állampárt gazdasági és politikai hatalomátmentése miatt annak a nemzedéknek kevés idő adatott. Ahogy azt Antall József néhai miniszterelnök többször is megfogalmazta: az ő kormánya „kamikaze kormány” volt. A demokratikus és a hazai érdekeket szem előtt tartó nemzeti rendszerváltást végül a Fidesz alapító nemzedéke vitte véghez.

A 2010-ben megválasztott kormány újratemtette a közösségi intézmény-rendszert, új Alaptörvényt fogadott el, és rendezte a határon túli magyarok állampolgári státuszát. Átalakította a gazdaságot, amely aztán néhány év alatt látványos eredményeket hozott. A munkaalapú társadalomra építve a létrejött majd' egymillió új munkahely csökkentette a szegénységet, valamint a multik és a bankok megadóztatásával valóban közössé tette a teherviselést. Tíz év Fidesz-kormányzás után nemcsak az látható, hogy Magyarország jobban teljesít, hanem az is, hogy a dualizmus óta nem tapasztalt építő korszak kezdődött Magyarország történelmében.

TIHANYI JOBBOLDAL

A rendszerváltoztatást követő korszak harmadik nemzedéke a tihanyi jobboldal. Nyár végén – már mondhatni, hagyományosan – Tihanyban gyűlik össze a '89 után szocializálódott, mai későhúszas és harmincas-negyvenes éveiben járó generáció, hogy megvitassa az ország előtt álló legfontosabb kérdéseket.

Az ezredforduló tájékán induló *Fesztivál a határon* rendezvénysorozat, a 2006 óta kiadott *Kommentár* folyóirat és a 2009-től működő Tranzit ezeknek a nemzetben gondolkodó közösségeknek a virtuális és valóságos találkozóhelye. A több tucat konferencia, a több száz vita, kerekasztal és szeminárium beszélgetés nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a magyar jobboldal az előtte álló feladatokat széles körben meg tudta vitatni.

Békés Márton a 2017-ben megrendezésre került találkozón, a később írásban is megjelent *Tihanyi tézisek*ben így fogalmazta a következő időszak legfontosabb feladatát: „2018 tétje: korszak lesz-e a rendszerből. A rendszer politikai rend, a korszak viszont több ennél: rá jellemző kulturális milió; vagyis szellemi eredmények összefüggése, közös hangulat és társas gesztusok sajátos közege, ízlésvilág, a viselkedés módja. Míg a rendszert szabályok, politikai döntések és struktúrák jelentik, addig a korszakot kulturális áramlatok, kollektív meggyőződések és társadalmi szokások alkotják.”¹ A nemzeti érdekű politikai és gazdasági rendszerváltás megtörtént. A politika jól és a társadalomnak hasznosan működik. A következő időszak legfontosabb feladata a kulturális milió kialakítása, az ott-hon bebútorozása. Ennek hossza évtizedekben mérhető. Az 1990-es rendszerváltoztatás idején gyakran hangzott el Ralf Dahrendorf német szociológus mondanása, miszerint „Egy politikai rendszert hat hónap alatt le lehet váltani, egy gazdasági rendszert hat év alatt át lehet alakítani, a társadalmihoz hatvan év kell.” A tihanyi jobboldalnak ez utóbbi a feladata.

2006-ban a *Kommentár* indulásánál így fogalmaztuk meg szándékainkat: „mindenkire számítunk az együttgondolkodásban. S valahol a végén talán feldereng egy olyan ország képe, amelyben immár nem az alapkérdésekről kell vitázni, mert kialakult konszenzus védi közösségeinket és hagyományainkat.”² Úgy néz ki, megérkeztünk, hopi indián közmondással szólva: mi vagyunk azok, akikre vártunk. ■

mi vagyunk azok,
akikre vártunk

1 Békés Márton: Tihanyi tézisek. *Látószög blog*, 2018. február 8. <https://latoszogblog.hu/blog/tihanyi_tezisek>

2 Méltóság és indulat. *Kommentár*, 2006/1. (Vö. Türelem és elszántság. *Kommentár*, 2018/3–4. – a Szerk.)